

262

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 18 lutego 2011 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego

Na podstawie art. 14e ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 353) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego (Dz. U. Nr 130, poz. 1073) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zgłoszeniu alarmowym — należy przez to rozumieć informację o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia nagłego zagrożenia dla życia i zdrowia, środowiska lub mienia, przekazane na numer alarmowy 112 lub inny numer alarmowy obsługiwany w centrum powiadamiania ratunkowego lub wojewódzkim centrum powiadamiania ratunkowego albo z wykorzystaniem innych środków komunikacji umożliwiających przekazanie tej informacji do centrum powiadamiania ratunkowego lub wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego;”;

2) w § 3:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na potrzeby centrum zapewnia się w szczególności:

1) pomieszczenia spełniające wymagania w zakresie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy:

a) do obsługi zgłoszeń, w skład których wchodzi stanowiska przyjmowania i obsługi zgłoszeń alarmowych,

b) zaplecza technicznego wyposażone w szczególności w urządzenia zasilania awaryjnego dla urządzeń teleinformatycznych i innych urządzeń elektrycznych,

c) socjalne,

d) higieniczno-sanitarne;

2) urządzenia techniczne i środki łączności oraz systemy teleinformatyczne zapewniające realizację zadań systemu powiadamiania ratunkowego w sposób efek-

tywny, z zachowaniem ciągłości jego działania i wymiany informacji oraz możliwości pracy, szczególnie w przypadku braku zasilania zewnętrznego lub uszkodzenia systemów teleinformatycznych.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Pomieszczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a i b, obejmuje się kontrolą dostępu.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Informację o utworzeniu centrum przekazuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych wojewoda właściwy ze względu na lokalizację centrum, po uzyskaniu stosownej informacji od komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej albo starosty lub prezydenta miasta na prawach powiatu w przypadku centrów, o których mowa w art. 14c ust. 3 ustawy.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W celu zapewnienia koordynacji realizacji zadań w centrum wojewoda wyznacza kierownika centrum spośród osób posiadających doświadczenie zawodowe w zakresie powiadamiania ratunkowego, ratownictwa medycznego lub zarządzania kryzysowego.”,

e) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kierownik centrum organizuje pracę centrum, w szczególności opracowuje.”,

f) uchyla się ust. 7;

3) w § 4 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) liczby i rozmieszczenia dostępnych podstawowych i specjalistycznych zespołów ratownictwa medycznego oraz lotniczych zespołów ratownictwa medycznego;”;

4) w § 8 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dyspozytorzy innych podmiotów oraz jednostek samorządu terytorialnego, którzy na podstawie porozumienia, o którym mowa w art. 14c ust. 4 ustawy, realizują zadania systemu powiadamiania ratunkowego wobec swoich zasobów i prowadzonych przez nie działań.”;

5) w § 10:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazuje wojewodzie, wojewódzkiemu centrum, właściwym terytorialnie komendantom powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej, jednostkom systemu

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

Państwowe Ratownictwo Medyczne i powiatowym centrach zarządzania kryzysowego informacje mogące stanowić podstawę do wprowadzenia podwyższonej gotowości operacyjnej jednostek ratowniczo-gaśniczych lub stanu podwyższonej gotowości zakładów opieki zdrowotnej.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Procedury reagowania kryzysowego dotyczące medycznych czynności ratunkowych, zasobów ratowniczych jednostek systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne lub zakładów opieki zdrowotnej inicjuje dyspozytor medyczny, natomiast pozostałe procedury — odpowiednio dyspozytorzy Państwowej Straży Pożarnej lub dyspozytorzy innych podmiotów oraz jednostek samorządu terytorialnego wykonujących zadania, o których mowa w art. 14c ust. 4 ustawy.”;

6) w § 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informację o utworzeniu wojewódzkiego centrum przekazuje ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych wojewoda właściwy ze względu na lokalizację wojewódzkiego centrum, po uzyskaniu stosownej informacji od komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na potrzeby wojewódzkiego centrum zapewnia się w szczególności:

1) pomieszczenia spełniające wymagania w zakresie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy:

- a) dla stanowisk dyspozytorów Państwowej Straży Pożarnej,
- b) dla stanowiska lekarza koordynatora ratownictwa medycznego,
- c) dla stanowisk operatorów numerów alarmowych,
- d) zaplecza technicznego wyposażone w szczególności w urządzenia zasilania awaryjnego dla urządzeń teleinformatycznych i innych urządzeń elektrycznych,
- e) socjalne,
- f) higieniczno-sanitarne;

2) urządzenia techniczne i środki łączności oraz systemy teleinformatyczne zapewniające realizację zadań systemu powiadamiania ratunkowego w sposób efektywny, z zachowaniem ciągłości jego działania i wymiany informacji oraz możliwości pracy, szczególnie w przypadku braku zasilania zewnętrznego lub uszkodzenia systemów teleinformatycznych.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Pomieszczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a—d, obejmuje się kontrolą dostępu.

4b. W celu zapewnienia koordynacji realizacji zadań w wojewódzkim centrum wojewoda wyznacza kierownika wojewódzkiego centrum spośród osób posiadających doświadczenie zawodowe w zakresie powiadamiania ratunkowego, ratownictwa medycznego lub zarządzania kryzysowego.”,

d) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kierownik wojewódzkiego centrum organizuje pracę wojewódzkiego centrum, w szczególności opracowuje.”;

7) w § 15:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zapewnia wymianę informacji w czasie rzeczywistym pomiędzy lekarzem koordynatorem ratownictwa medycznego, dyspozytorem Państwowej Straży Pożarnej i operatorami w wojewódzkim centrum oraz wymianę informacji pomiędzy wojewódzkim centrum a centrami oraz dyspozytorami innych podmiotów oraz jednostek samorządu terytorialnego, które na podstawie porozumienia, o którym mowa w art. 14c ust. 4 ustawy, realizują zadania systemu powiadamiania ratunkowego.”,

b) uchyla się ust. 2;

8) w § 19 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazuje komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej informacje mogące stanowić podstawę do wprowadzenia podwyższonej gotowości operacyjnej jednostek ratowniczo-gaśniczych;”,

b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) współdziała z wojewódzkim centrum zarządzania kryzysowego, przekazując na bieżąco niezbędne informacje.”;

9) w § 23:

a) w ust. 1 w pkt 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„przeprowadzenie w sposób spokojny i zdecydowany wyczerpującej rozmowy z osobą zgłaszającą mającej na celu uzyskanie informacji o.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyspozytor centrum lub operator numerów alarmowych odbierający zgłoszenie może ze względu na jego rodzaj przekierować połączenie do właściwego dyspozytora centrum; szczególnie w przypadku odbioru zgłoszenia wymagającego wyłącznie zapewnienia pomocy osobie znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego dyspozytor Państwowej Straży Pożarnej lub operator numerów alarmowych przekierowuje połączenie do dyspozytora medycznego, który stosuje ramową procedurę określoną w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 maja 2007 r. w sprawie ramowych procedur przyjmowania wezwań przez dyspozytora medycznego i dysponowania zespołami ratownictwa medycznego (Dz. U. Nr 90, poz. 605).”;

- 10) uchyla się § 24;
- 11) w § 25:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) posługuje się co najmniej jednym językiem obcym w stopniu komunikatywnym;”,
- b) uchyla się pkt 3;
- 12) rozdział 6 otrzymuje brzmienie:
„Rozdział 6
- Sposób i organizacja przeprowadzania szkolenia operatorów numerów alarmowych
- § 26. 1. Szkolenie dla operatorów numerów alarmowych organizują podmioty prowadzące szkolenie, które spełniają wymagania określone w ust. 4–6.
2. Szkolenie operatorów numerów alarmowych obejmuje część teoretyczną i praktyczną.
3. Ramowy program szkolenia operatorów numerów alarmowych, zwany dalej „ramowym programem”, wraz z rodzajem zajęć dydaktycznych w części teoretycznej i praktycznej oraz ich wymiarem czasowym określa załącznik do rozporządzenia.
4. Podmiot prowadzący szkolenie zapewnia bazę dydaktyczną dostosowaną do liczby osób uczestniczących w szkoleniu oraz kadre wykładowców i instruktorów.
5. Bazę dydaktyczną stanowią:
- 1) sale wykładowe,
2) sale ćwiczeniowe
— wyposażone w sprzęt i środki niezbędne do prowadzenia szkolenia.
6. Zajęcia szkolenia objęte ramowym programem szkolenia prowadzi:
- 1) osoba posiadająca doświadczenie zawodowe w pracy w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w § 12, lub doświadczenie w zakresie obsługi zgłoszeń alarmowych — w zakresie organizacji i działania systemu powiadamiania ratunkowego;
- 2) osoba posiadająca co najmniej trzyletnie doświadczenie w wykonywaniu czynności ratowniczo-gaśniczych — w zakresie organizacji i działania krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego;
- 3) lekarz systemu, pielęgniarka systemu albo ratownik medyczny, posiadający co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w wykonywaniu medycznych czynności ratunkowych — w zakresie organizacji i działania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne;
- 4) osoba posiadająca co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w obszarze bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz odpowiedzialności prawnej — w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz odpowiedzialności prawnej;
- 5) psycholog posiadający co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie związanym z interwencjami kryzysowymi — w zakresie psychologii działań ratowniczych;
- 6) osoba o kwalifikacjach, o których mowa w pkt 3 — w zakresie zasad udzielania pierwszej pomocy;
- 7) osoba, o której mowa w pkt 1, 2 i 4 — w zakresie urządzeń technicznych i systemów teleinformatycznych służących do wspomagania działań ratowniczych;
- 8) osoba posiadająca co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w obszarze systemów informacji przestrzennej wykorzystujących rejestry geodezyjne — w zakresie krajowej infrastruktury informacji przestrzennej;
- 9) kierownik szkolenia — w zakresie warunków niezbędnych do ukończenia szkolenia;
- 10) osoba posiadająca doświadczenie zawodowe w pracy w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w § 12 — w zakresie obsługi systemów teleinformatycznych służących do wspomagania działań ratowniczych.
7. Podmiot prowadzący szkolenie operatorów numerów alarmowych opracowuje program szkolenia w oparciu o ramowy program szkolenia, o którym mowa w ust. 3, oraz uzyskuje zatwierdzenie programu szkolenia przez wojewodę przed rozpoczęciem szkolenia.
8. Wojewoda zatwierdza program szkolenia po:
- 1) stwierdzeniu jego zgodności z ramowym programem, o którym mowa w ust. 3;
- 2) przeprowadzeniu weryfikacji kwalifikacji wykładowców i instruktorów oraz bazy dydaktycznej.
9. Wojewoda, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia zatwierdzenia albo cofa zatwierdzony program szkolenia, jeżeli program nie spełnia wymagań lub podmiot prowadzący szkolenie nie zapewnia wykładowców i instruktorów o kwalifikacjach określonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.
10. Każda zmiana programu szkolenia powoduje obowiązek ponownego uzyskania zatwierdzenia programu przez wojewodę.
- § 26a. 1. Szkolenie operatorów numerów alarmowych zakończone jest egzaminem z zakresu wiedzy i umiejętności praktycznych objętych programem szkolenia, przeprowadzonym przez komisję egzaminacyjną, zwaną dalej „komisją”, składającą się z trzech osób:
- 1) przedstawiciela podmiotu prowadzącego szkolenie;

- 2) kierownika centrum lub wojewódzkiego centrum;
 - 3) psychologa posiadającego co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe.
2. Członków komisji powołuje i odwołuje wojewoda. Do składu komisji nie może być powołana osoba, która jest małżonkiem lub krewnym albo powinowatym do drugiego stopnia włącznie osoby, która składa egzamin.
 3. Do egzaminu może przystąpić osoba, która spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:
 - 1) odbyła wszystkie zajęcia teoretyczne i praktyczne objęte programem kursu;
 - 2) posiada zaświadczenie o ukończeniu szkolenia operatora numerów alarmowych, które utraciło ważność, oraz wykonywała zadania operatora numerów alarmowych w centrum lub wojewódzkim centrum.
 4. Egzamin teoretyczny jest przeprowadzany w formie testu, ujętego w kartę testową, składającego się z zestawu 30 zadań testowych wybranych przez komisję.
 5. Podstawą do zaliczenia egzaminu teoretycznego jest udzielenie prawidłowych odpowiedzi co najmniej na 90% zadań testowych zawartych w karcie testowej.
 6. Pozytywny wynik egzaminu teoretycznego stanowi warunek konieczny dopuszczenia do egzaminu praktycznego.
 7. Egzamin praktyczny obejmuje wykonanie przez osobę zdającą:
 - 1) trzech losowo wybranych zadań egzaminacyjnych sprawdzających umiejętność telefonicznego przekazywania informacji dotyczących sposobów udzielania pierwszej pomocy oraz
 - 2) pięciu losowo wybranych zadań egzaminacyjnych sprawdzających praktyczne postępowanie w ramach przyjmowania zgłoszeń na numery alarmowe.
 8. Wykonanie zadań, o których mowa w ust. 7, jest oceniane odrębnie przez każdego członka komisji posługującego się skalą punktacji od 1 do 6, gdzie „1” oznacza ocenę najniższą, a „6” — najwyższą.
 9. Ocena końcowa za egzamin praktyczny wynika ze średniej arytmetycznej punktów przyznanych przez członków komisji za każde zadanie, z tym że egzamin praktyczny uznaje się za zdany z wynikiem pozytywnym w przypadku otrzymania łącznie co najmniej 115 punktów.
 10. W przypadku gdy osoba przystępująca do egzaminu nie uzyska wyniku pozytywnego z całości lub z części egzaminu lub nie przystąpi do niego w całości lub w jego części z ważnych przyczyn losowych, może przystąpić do egzaminu lub jego części w następnym terminie, nie więcej jednak niż 2 razy.
 11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, konieczne jest powtórne odbycie szkolenia operatorów numerów alarmowych.
- § 26b. Osoba, która ukończyła szkolenie operatorów numerów alarmowych, po trzech latach od ukończenia szkolenia przystępuje do ponownego szkolenia, które aktualizuje wiedzę w zakresie objętym programem szkolenia.”;
- 13) w § 27:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy nie jest możliwe uzyskanie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 5—9, zgłoszenie alarmowe zawiera inne uzyskane informacje określające miejsce zdarzenia.”,
 - b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Centra, wojewódzkie centra i podmioty ratownicze za pomocą systemu teleinformatycznego wymieniają dane, szczególnie w zakresie określonym w ust. 1 i 1a.

3. Do określenia struktury logicznej zgłoszenia alarmowego stosuje się format danych XML.”,
 - c) uchyla się ust. 4;
- 14) uchyla się § 28;
- 15) § 29 i 30 otrzymują brzmienie:
- „§ 29. 1. Centrum organizuje się dla terenu obejmującego powiaty zamieszkiwane co najmniej przez 1 milion mieszkańców.
2. Siedzibę jednego z centrów na terenie województwa lokalizuje się w mieście będącym siedzibą wojewody.
- § 30. 1. Centrum zlokalizowane w mieście będącym siedzibą wojewody organizuje się w siedzibie wojewódzkiego centrum.
2. Siedzibą centrum lub wojewódzkiego centrum są obiekty stanowiące własność Skarbu Państwa.”;
- 16) uchyla się § 31;
- 17) § 32 otrzymuje brzmienie:
- „§ 32. Kryteriów określonych w § 29 i 30 nie stosuje się do centrów, o których mowa w art. 14c ust. 3 ustawy.”;
- 18) § 35—37 otrzymują brzmienie:
- „§ 35. 1. Liczbę stanowisk operatorów numerów alarmowych w centrum i w wojewódzkim centrum określa się, przyjmując kryterium „jedno stanowisko na każde 250 tys. mieszkańców”.

2. Liczbę stanowisk dyspozytorów medycznych w centrum określa się, przyjmując kryterium „jedno stanowisko na każde 200 tys. mieszkańców”, jednak nie mniej niż 2 dyspozytorów medycznych na zmianie.
- § 36. Wskazanie liczby stanowisk operatorów numerów alarmowych na dyżurze w poszczególnych centrach i wojewódzkich centrach oraz liczby stanowisk dyspozytorów medycznych w centrach uwzględnia rozkład liczby zgłoszeń wynikający ze statystyki obsługiwanych wywołań na numery alarmowe, z uwzględnieniem natężenia zgłoszeń w okresach dobowych (dziennych, nocnych), miesięcznych i rocznych.
- § 37. 1. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu obsługi zgłoszeń alarmowych przez operatorów numerów alarmowych wojewoda co roku dokonuje analizy liczby, rodzaju, natężenia i czasu obsługi poszczególnych zgłoszeń alarmowych.
2. W wyniku analizy, o której mowa w ust. 1, możliwe jest dostosowanie liczby, lokalizacji, terenu działania centrów oraz liczby dyspozytorów medycznych i operatorów numerów alarmowych w centrach do aktualnych potrzeb systemu powiadamiania ratunkowego.”;
- 19) załącznik do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.
- Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:
J. Miller

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 lutego 2011 r. (poz. 262)

RAMOWY PROGRAM SZKOLENIA OPERATORÓW NUMERÓW ALARMOWYCH

1. Szkolenie powinno trwać co najmniej 70 godzin, w tym obejmować 30 godzin zajęć teoretycznych (wliczając warsztaty) oraz co najmniej 40 godzin zajęć praktycznych.
2. Program szkolenia obejmuje następujące moduły i minimalny czas zajęć:
 - 1) organizację i działanie systemu powiadamiania ratunkowego — zadania i struktura systemu powiadamiania ratunkowego, urządzenia techniczne i systemy teleinformatyczne służące do wspomaganie działań ratowniczych, systemy teleinformatyczne — teoria 2 godz.;
 - 2) organizację i działanie krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego:
 - a) zapoznanie z zadaniami PSP oraz organizacją krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego oraz strukturą jednostek ochrony przeciwpożarowej, zapoznanie z rodzajami specjalistycznych grup ratowniczych oraz stanowisk kierowania, zasadami dysponowania siłami i środkami PSP — teoria 2 godz.,
 - b) zasady przyjmowania informacji ze zdarzenia, przydatne definicje, pojęcia i procedury przyjęte w jednostkach PSP — teoria 2 godz.;
 - 3) organizację i działanie systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne:
 - a) zadania i organizacja systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, struktura organizacyjna jednostek ratowniczych (w tym współpraca z Lotniczym Pogotowiem Ratunkowym) — teoria 2 godz.,
 - b) zasady przyjmowania informacji o zdarzeniu, zbieranie wywiadu medycznego, dokumentowanie zdarzeń. Zasady dysponowania Zespołów Ratownictwa Medycznego — teoria 3 godz.;
 - 4) bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz odpowiedzialność prawna:
 - a) zapoznanie z zadaniami Policji, strukturą, organizacją służby dyżurnej i patrolowej — teoria 1 godz.,
 - b) zasady przyjmowania informacji o zdarzeniu, przydatne definicje, pojęcia i procedury przyjęte w jednostkach Policji — teoria 2 godz.,
 - c) podstawy prawne podejmowanych działań i odpowiedzialność prawna w tym zakresie, wybrane zagadnienia z prawa karnego, prawa o wykroczeniach i prawa o ruchu drogowym — teoria 2 godz.;
 - 5) psychologię działań ratowniczych:
 - a) wpływ sytuacji trudnych na sprawność funkcjonowania ratownika i poszkodowanych. Rola wsparcia psychicznego dla poszkodowanego i ratownika — teoria 2 godz.,
 - b) stres, jego objawy oraz sposoby radzenia sobie ze stresem — teoria i warsztaty 2 godz.,
 - c) zasady organizacji wsparcia psychicznego dla ofiar zdarzenia — teoria 1 godz.;
 - 6) zasady udzielania pierwszej pomocy — praktyczne udzielanie pierwszej pomocy osobom poszkodowanym, telefoniczne przekazywanie informacji dotyczących sposobów udzielania pierwszej pomocy — teoria oraz warsztaty 4 godz.;
 - 7) urządzenia techniczne i systemy teleinformatyczne służące do wspomaganie działań ratowniczych — teoria 1 godz.;
 - 8) krajową infrastrukturę informacji przestrzennej:
 - a) ogólne aspekty wykorzystania informacji przestrzennej, lokalizacja obiektów i zjawisk z wykorzystaniem danych przestrzennych — teoria 2 godz.,
 - b) systemy informacji przestrzennej (GIS) — teoria 1 godz.;
 - 9) warunki niezbędne do ukończenia szkolenia — teoria 1 godz.;
 - 10) obsługę systemów teleinformatycznych służących do wspomaganie działań ratowniczych — zajęcia praktyczne 40 godz.